

INCIPI LIBER XIII.

INVOCOTE

DS MEVS. MISERICORDIA MEA. QVI
 fecisti me & oblitū tui n̄ oblitus es. Inuoco te
 in animā meā quā preparas ad capiendū te
 ex desiderio qđ inspiras. & nunc inuocantē te
 ne deseras qui prius quā inuocare puenisti &
 instituisti crebescens multimodis uocib; ut au
 dirē de longinquo & conuerterer. Inuocantē te
 inuocare te. Tu enī dñe deleuisti omīa mala merita mea
 ne retribueres manib; meis in quib; ate defeci. ī puenisti
 omīa bona merita mea ut retribueres manib; tuis quib;
 me fecisti. quia & prius quā eēm tu eras. nec erā cui pres
 tares ut eēm. ecce tam sū ex bonitate tua pueniente to
 tū hoc qđ me fecisti. & unde me fecisti. neq; cū egisti
 mei. aut ego tale bonū sū qđ tu adiuueris dñs m̄s & d̄s m̄s.
 n̄ ut tibi sic seruiā quasi ne fatigeris in agendo. aut ne mi
 nor^{is} potestas tua carens obsequio meo. neq; ut sic te colam
 quasi terrā ut sis in cultus sū te colā. sed ut seruiā tibi recole te
 ut de te m̄ bene sit a quo m̄ ē ut sim cui bene sit. ex plenitu
 dine quippe bonitatis tuę creatura tua substituit. ut bonū
 qđ tibi nihil pdesset. nec de te equale tibi ex te eēt. tam quia
 ex te fieri potuit ^{non} inde eēt. qđ cū te pmeruit celū & terra.
 quę fecisti in principio. dicant. quid te pmeruerit spiritalis
 corporalisq; natura quas fecisti in sapientia tua. ut inde pen
 derent etiā inchoata & informia quęq; in genere suo uel
 sp̄itali t corporali. cuncta in inmoderationē & in longinquā
 dissimilitudinē tuā. sp̄itale informe prestantius quā si
 formatū corp̄s eēt. corporale aut informe prestan
 tius quā si omīno nihil eēt. adq; ita penderent in tuo
 uerbo informia. nisi p idem uerbū reuocarentur